

היא סיפרה לה את הכל

התהפך ביני לבין ישראל, שכליך אהב אותי.
עד כאן ירדנה.
הזכרתי לירדנה שישאל אמר עליה ש"היא בסך הכל גבר ואני אוהב את אשתי".
ירדנה לא האמינה שישאל דיבר

פעם גבר! מעניין! הרי אני היכרתי את ישראל אצל חברה שלי, שהיא גם כן גבר לשעבר, והוא היה יוצא איתה. ובכלל, אני וליוזי היינו מיוודות פחות או יותר.
כשאני הכרתי את ישראל, הוא היה מסוכסך עם ליוזי וביקש לגור אצלי. הסכמתי.

ישראל היה עדין ונחמד והיה בהתחלה לארג'. שנינו אוהבים סמים והיינו לוקחים קוק קריסטל ביחד. הוא היה מבאי לי סמים כל הזמן. לפעמים גם היינו קונים ביחד.
יום אחד אמר לי שהוא רוצה להביא את אשתו אליי הביתה, כי אשתו חוקרת אותו איפה הוא גר. הסכמתי, והוא בא עם ליוזי, ואמר לה: "זאת חברה שלי, ירדנה." וליוזי אמרה לי שהיא רוצה שאני אעזוב את ישראל ושיחזור הביתה. אני עניתי לה שהוא יעשה מה שהוא רוצה, וישראל נשאר לגור אצלי. היתה גם פעם שהוא לקח אותי לבקר אצל אשתו, וכך התיידדנו. אחרי הכל, היתה לי וליוזי שפה משותפת, כי שתינו אהבנו את ישראל.

ישראל אמר לי כל הזמן שהוא רוצה להתגרש ולהתחתן איתי, ואפילו חשכתי על זה ברצינות. אבל מצד שני הוא היה יותר מרי קנאי, ובזמן האחרון נהיה אלים, ביחוד כשהוא היה יותר מדי מסומם.

פעם פגשתי חבר שלו, כזה חתיך, וישראל נורא התרגז שדיברתי איתו וירד עליי מכות. הוא לא הירשה לי לדבר עם גברים אחרים ורצה שאהיה רק שלו.

ירדנה (משמאל) לפני הנישואים נער נשי וביישן

ככה והיא הסבירה לי שהוא בסך הכל ניסה להציל את העור שלו. עכשיו, לאחר מה שקרה, היא בטוחה שהוא עדיין אוהב אותה.

ידעתי שהוא מת עלי!"

ירדנה המושיבה: אשתו אמרה לעיתונים שהיא נע' לבה שבעלה יצא עם מישהי שהיתה

ניצולה ירדנה

מלכלכות עליי החברות שלי, שעוד לא עברו ניתוח שינוי-מין"

פחדת לצאת, שיתפסו אותי שם ויר צחו אותי.
בזמן האחרון המזל שלי נאחס, כי אולי מישהו קילל אותי ועשה לי עין רעה.
קודם, החיים שלי היו בכיף. אני

היא נלחצה, לא היה לה נעים להיזכר. אבל בכל זאת היא נזכרה שהיה איוה "ויכוח קטן".
המושיבה ירדנה:
נעלמו לי הרבה דברים מהבית, וכיחוד בגרים. פעם גם גנבו ממני כסף

עכשיו, אחרי המיקרה, פיתאום הכל התהפך ואני קוראת בעיתונים שהוא כאילו אוהב את אשתו והיא, ליוזי, מלכלכת עליי חופשי. אני חושבת שזה לא יפה בכלל.
ירדנה מחתה דימעה.

"איך יכולים לכתוב שאני גבר? אני אשה לכל דבר!" ואכן, ירדנה היא יפהפיה אמיתית, בעלת עיניים כחולות ענקיות וגוף נשי, חטוב ועגלגל

אומנם סבילי כמו כל אחד שנולד בטעות גבר, אבל עברתי ניתוח ואני עכשיו אשה לכל דבר. אני ביחסים מאוד טובים עם המישפחה שלי, והם אוהבים אותי כמו שאני. עכשיו אני יודעת שיש להם כוונות איומות בגלל השקרים בעיתונים, אבל גם זה יעבור. בעיתונים עושים אותי וולה, אבל אני לא כזאת. הופעתי עם חברה שלי, נטלי, שהיא ממש יפהפייה. בתור זוג סטריפטזיאיות בשווייץ. צרפת, בלגיה וגרמניה. עשיתי הרבה כסף והיו לי הרבה מעריצים באירופה. עד עכשיו אני בקשר עם אנשים שרק מחכים שאחזור לשם.

אני לא אומרת שאני לא יורדת לפעמים לתל-ברוך, לעבוד קצת בזנות. אבל זה באמת סתם ולא קבוע, כי לי יש כמה פראיירים קבועים שמחזיקים אותי. העניין הוא רק שאני באמת זקוקה להמוץ כסף בשביל לקנות סמים, וזאת ההוצאה הגדולה שלי.

עכשיו אני מחכה שכל העניין עם ישראל ייגמר, ואחרי זה אסע לחו"ל ואולי אסתדר שם. קשה לחיות בארץ בתור קוקסינל.
אל ישראל אין לי טענות, אפילו שהוא ירה בי. אני בטוחה שהוא לא התכוון להזיק לי, ואולי הוא היה יותר מדי מסומם באותו ערב.
לעומת זאת יש לי טענות לעיתונים, שכתבו את שם המישפחה שלי וביישו את הקרובים שלי. זה היה באמת מיותר.

אני חושבת שהפרטים המדויקים מהעבר שלי, כמו הסיפור שהייתי קציין צנתחים, לא צריכים לעניין אף אחד. ודרך אגב, הסיפור הזה לא בדיוק נכון. לפי דעתי צריכים לתת לכל כך-יאה את הכבוד שלו, ואם היום אני אשה יפה שמפיעה עם תעוררות-זהות כה כתוב "המין: אשה", אז העבר כבר לא משנה.

כשישנתי, ואני חשדתי בישראל ואי-מרתית לחברות שלי שחונן ממנו אף אחד לא היה בבית.
זה הגיע אליו והוא נורא כעס שאני מדברת ככה. כנראה שהוא סיפר את זה לליוזי, ושניהם יחד באו לגמור איתי חשבון.
אני מאמינה שליוזי לא ידעה שלישראל יש אקרה, כי היא באמת נבחרה. אבל היו לה שני סכינים גרוי-ליים בארנק. בשביל מה? מה פיתאום אישה בהריון, בחודש התשיעי, מסי-תוכבת עם שני סכינים גדולים בתיק? טוב, אז היא סיפרה במיטרה, כי היא מקלפת פירות בסכינים האלה, אבל זה לא מתקבל על הרעת וגם לא היו לה שום פירות בתיק.

פראיירים קבועים

אני נורא נעלבת, שאני נזכרת שהיא רצתה אותי להשוט אותי, כי אני דווקא חיבבתי אותה, אפילו שהיא לא רצתה לתת גט לישראל.
כל הסיפור הזה מסריח ונמאס לי עכשיו. המיטרה ממררת לי את החיים, לקחו את הפספורט ואני צריכה שוב לבוא לחקירות. אני לא מצליחה להתעורר בבוקר, ואז המיטרה מגיעה אליי הביתה. הם פוחדים שאני אברח מהארץ ולא אבוא להעיד בבית-המישפט.

האמת? הייתי מסתלקת ברצון. לחברה שלי נטלי ולי יש חוזה להופיע במועדוני-לילה באירופה, והיתה לנו תוכנית גם לבקר בארצות-הברית, ועכשיו אני תקועה פה בדירה ומפחדת לצאת.
חברים של ישראל מאיימים עליי שאשנה את העדות, ולתל-ברוך אני

אמרתי לירדנה שהסיפור יפה מאוד וגם רומנטי, אבל בכל זאת הוא בא לירות בה, והרי יכול היה להרוג אותה, לולא אשתו נעמדה ביניהם.

גם מבחינת מין הוא עשה איתי דברים שלא כל אחד עושה עם קוקסינל, ולכן גם ידעתי שהוא מת עליי.

לפתע פרצה המיטרה

צעדים יורדים במדרגות

ל הפעולה הזו נעשתה בלי שהשוטרים הצינו צו של שופט המורה על החרמת הדרכון וצו עיכוב-יציאה מהארץ.

נראה כי הקוקסינלים כלי-כך חוששות משוט-רים. עד שאני מבינות כי יש להן זכות לבקש לראות מיסמכים הנוגעים להוראות בית-המישפט, אם יש כאלה.

במשך כל הביקור היו צעקות ואיומים מצד השוטרים, ומצד שני תחנונים של הקוקסינלים המבוהלות. שביקשו שלא לעצור את ירדנה. בסופו של דבר התקשר ברונז למפקדו, וזה הסכים לאפשר לירדנה להגיע למחרת למיטרה, כדי ללכת ביחד עם אנשי המיטרה לבנק, לקחת את הדרכון מהכספת.

אנשי המיטרה הסבירו לירדנה כי ביום השלישי בבוקר יובא ישראל שרז לפני שופט. כדי להאריך את מעצרו, והוסיפו כי קוקסינל לירדנה ולחברותיה כדי שיבואו שוב לחזק את עדותן במיטרה.

כשאנשי המיטרה יצאו החליפו ארבע הקוקסינלים חוויות בקשר למעצריהן התכופים והתקולות באנשי מיטרה לעיתים קרובות. נראה שהן מכירות את כולם ויש להן דיעות שונות על איש מיטרה זה או אחר.
לאחר כשעה שוב נשמעו דפיקות בדלת. כולן נשארו לשבת קפואות במקומן. הן המשיכו לשבת כך כרבע שעה. עד ששמעו צעדים יורדים במדרגות.

במהלך השיחה שלי עם ארבע הקוקסינלים בדירת-המיטרה ביפו נשמעה דפיקה עזה בדלת. הן קפצו ממקומותיהן ורצו להסתתר במ"קומות שונים בדירה. הנוכחות סירבו לפתוח את הדלת. עד שהדפיקות היו כה חזקות שהדלת נעקרה ממקומה.

ואז נשמעו צעקות: "מיטרה! תפתחי מייד!" שני שוטרים נכנסו בהבעה זועמת ודרשו מיר-דנה להילוות אליהם לתחנת-המיטרה. ירדנה סירבה. היא לא ידעה מה השוטרים רוצים ממנה. כעבור כמה דקות הופיע שוטר שלישי.

ראש החוליה, גבר חסון בשם ברונז, תפס את ירדנה בזרועה ואיים להכות אותה אם לא תמסור לו מייד את הדרכון שלה. הגיעה שמועה למיש-טרה. כך אמר, שירדנה מתכוננת לברוח מהארץ. ירדנה הכחישה בתוקף והראתה לשוטר קבלה על היטל מסי-נסיעה לחו"ל. שהיה מצורף לכרטיס-נסיעה שכבר הוחרם עליידי המיטרה. היא היתה אמורה לנסוע לפני שלושה חודשים, אך דחתה את הנסיעה ועתה היא מתכוננת להישאר בארץ.

השוטרים התעקשו שירדנה תילווה עליהם, והיא השתוללה וצעקה: "לא מספיק שאתם לא שומרים עליי, וכל יום מאיימים עליי ברצח. לא מספיק שכמעט רצחו אותי. אתם רוצים גם לעצור אותי!"

חברותיה של ירדנה התערבו ומנו אל השוטרים בתחנונים שיניחו לה. הן הבטיחו שידאנו כי יר-דנה תביא את הדרכון למחרת לתחנת-המיטרה (הדרכון נמצא בכספת בבנק). השוטרים לא הסתפקו בהבטחה ודרשו את המפתח לכספת של ירדנה.